δακτυλικὴ τετραποδία / dactylica tetrapodia

Hephaest. 49. 25 sqq. ἓν μὲν δὴ τοῦτο τῶν παρ᾽ Ἀρχιλόχῳ ἀσυναρτήτων (*scil.* τὸ ἐκ ἀναπαιστικοῦ ἑφηθημιμεροῦς καὶ τροχαικοῦ ἡμιολίου)· ἄλλο δὲ τὸ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας καὶ τοῦ αὐτοῦ ἰθυφαλλικοῦ· (fr. 188. 1 West)

οὐκέθ᾽ ὁμῶς θάλλεις ἁπαλὸν χρόα· κάρφεται γὰρ ἤδη·

γίνεται δὲ ὁ τελευταῖος τῆς τετραποδίας διὰ τὴν ἐπὶ τέλους ἀδιάφορον καὶ κρητικός· (fr. 190 West)

καὶ βήσσας ὀρέων δυσπαιπάλους οἷος ἦν ἐπ᾽ ἥβης.

τοῦτο παρὰ τοῖς νεωτέροις πολὺ τὸ μέτρον ἐστίν, ὥσπερ καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ· (fr. 554 Pfeiffer)

τόν με παλαιστρίταν ὀμόσας θεὸν ἑπτάκις φιλήσειν

Hephaest. 55. 13 sqq. καὶ τὸ (*scil.* ἀσυνάρτητον) ἐκ τῶν ἰαμβικῶν ἑφθημιμερῶν δικατάληκτον Καλλίμαχος· (*epigr*. 39. 1)

Δήμητρι τῇ πυλαίῃ τῇ τοῦτον οὑκ Πελασγῶν,

ὅπερ προέταξεν ἐπισυνθέτου, τοῦ ἐκ δακτυλικῆς τετραποδίας καὶ ἰθυφαλλικοῦ, τοῦδε· (*epigr*. 39. 2)

Ἀκρίσιος τὸν νηὸν ἐδείματο· ταῦθ᾽ ὁ Ναυκρατίτης.

Schol. A in Hephaest. 156. 27 sq. τὸ (*scil.* ἀσυνάρτητον) ἐκ δακτυλικῆς (*scil.* τετραποδίας)] τὸ ἐκ τεσσάρων δακτύλων καὶ τριῶν τροχαῖων.

Apthon. GL VI 62. 12 sqq. praeter has autem depositiones (*scil.* acatalectas, catalecticas, brachycatalectas et hypercatalectas) est aeque quae δικαταληξία nominatur, cum ex diversis metris versus sub unius figura componitur. nam si sit dactylica tetrapodia et ithyphallicus, id est si post quattuor dactylicos pedes tres continui trochaei subiciantur, isque versus quasi uniformis pronuntietur, δικαταληξίαν patitur, quoniam quarto pede dactylico et pars orationis et acatalecti metri finis includitur, atque ita rursum trochaicum dimetrum brachycatalectum adiungitur, quod ithyphallicum nominatur, ut est:

tunc et amoris amor venit improbus aliger Cupido.

Ivl. Tol. 230. 205 sqq. quid sequitur metrum (*scil.* dactylicum trimetrum)? dactylicum heptametrum, quod dicitur archilochium (alcaicum *codd., corr. Morelli 1992, p. 141 sq.*) ithyphallicum. ex quibus pedibus constat? ex tetrapodia dactylica et tres trochaeos. et ipsa tetrapodia dactylica quales pedes recipit? tres (quattuor *codd., corr. Morelli 2000, p. 100 sq.*) dactylos et unum spondeum. ipse spondeus quo loco ponitur? aut secundo aut tertio. da ubi secundo ponatur: (Eugen. Tol. *carm.* 9. 17)

Iulius Vrbanus, Apodemius, inde Primitivus.

da ubi tertio loco ponatur: (Hor. *carm.* I 4. 1)

solvitur acris hiems grata vice veris et favoni. [*S.D.B.*]